

Forfatter: Bording, Anders

Titel: ENd dog Jeg ey kand spaae/ Jeg dog saa vel hukommer

Citation: Bording, Anders: "ENd dog Jeg ey kand spaae/ Jeg dog saa vel hukommer", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 37. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid68402/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

<p>Och Bartholus hand æris/ Af dem/ i sengen egge-mad 56 At tjene/ dog ey læris. Thi/ sligt och stundom øfvis vil/ Til tiden med at drifve/ Om voris slect skal voxte til/ 60 Och Verden ved skal blifve. Ret som det vores Fædre før For os i Verden drefve/ Paa same vjs det os och bør 64 Som efter dennem lefve. Ey større trøst och hu-ro var Paa denne Jordens tue/ End naar it ærligt E[c]te par 68 Lifs arvinger maa skue. Jo mere dennem fruct tilslaa's/ Och barne-vugen røris/ Jo større Kjærlighed begaa's/ 72 Och mindre tvedract hørís. Hvor Sønnen merkis kjendelig At slecte paa sin Fader/ Och Daatteren ifører sig 76 Sin Moders høfske lader: [4] Slet intet uden idel fred Och ære der opdagis: Der der er Lykkens bygge-sted: 80 Ja der al velstand smagis. VEL an/ Her Broberg lærde Mand/ Jeg mig af hjertet glæder/</p>	<p>At J den prislig ecte-stand 84 Saa lykkelig antræder. Jeg seer altingest sig i dag For eder vel at tegne: Jeg idel lyst och velbehag 88 Af Himlen seer at regne. Det er den dag/ som J tit før J tanker ynskit hafver/ Och derfor den at skrifve bør 92 Med gyldene bogstafver. Den tunge længsels bryderj Saa vel er ofervunden: Nu bodis den: Nu blifver J 96 Til den/ J vilde/ bunden. O seer den Engel-skønne Brud Som tuet och ære pryder O seer/ hvor venlig seer hun ud/ 100 Och kjærlighed tilbyder. Sit kyske hertes fæstning hun For eder slet opgifver: Ey egen sin/ men eders kun 104 Til blegen død forblifver. Hvad skøtter hun om Jomfru-nafn Och pærle-krands at bære; Hun eder heller hár i fafn/ 108 Och eders vjs vil lære. Thi værer nu fuldtagen Mand/ Och lader Elskow kjende/ At J/ før aar omganger/ kand 112 Mig barsel-bref tilsende.</p>
--	---

A. Bording.

16.

Det Lykke-rige Par
Johan Drøg Brudgom
Och

Margrete Elizabeth Paulli Brud

til ære

Paa deres Brudlofs Dag/ som

indfaldt den 28. Octobris Anno 1668.

Trykt i Kjøbenhavn hos Hendrik Gøde/ Kongl. Maj. och Univ. Bogt.

- 1 ENd dog Jeg ey kand spaae/ Jeg dog saa vel hukommer/
 Hvad ord mig faldt af mund udi forgangen Sommer/
 Der Jeg/ Her Brudgom/ saae til eders Bygning hen/
 4 Hvor snar J der med var/ hvor fast J dreef paa den.
 Blant andre værelser/ mand der bekom at skue/
 Et Smykke-kammer var samt och en Amune-stue.
 Det første gjordes skønt med maleverk och dræt/
 8 Den anden magelig/ och der til varm och tæt.
 En Mand/ som hos mig stoad/ at spørge saa begyndte:
 Hvad kommer Drøg i Sind? Hvi lader hand udpynte
 De steder saa/ som hand ey meere trang har til/
 12 End vogn til femte hjul? Hvad mon hand der med vil?
 Jeg hannem gaf til svar: min ven Jeg noksom høret/
 At dig haus Tydske Nafn/ paa Dansk udsat/ forfører.
 Ney: see dog/ Manden er/ hvor Tør hand næfnes end/
 16 Saa frisk och saftefuld som nitten Vintres Svend.
 Det slaaer och sjælden feyl/ den Fugl som bygger rede/
 Har den ey Mage løt/ den snart vil den oplede.
 Nu bygger Drøg sit Huus/ och smykker ud den Sal
 20 J hvilken hand vist snart sin Brudseng hafve skal.
 Nu bygger hand det huus/ och mager paa den Stue/
 Hvor Moder skal for Speyl paasette kluud och hue.
 Nu legger hand det gulv/ hvor paa skal kjendes snart/
 24 Hand/ efter nafnet/ er ey Tør af kraft och art.
 Och Jeg paa vedde tør/ at førend huuset blifver
 Til fulde lærdiget/ hand sig til noget gifver/
 Som baade Leegeren til vinding være kand/
 18 Och gafne Steegeren samt Stadsens Bydemand.
 Ja nu gaaer sjun for sagn/ at Jeg ey deert har løyet.
 Begyndelsen er gjort: sig alting vel har føyet.
 Det nu til Eder staaer samt eders unge Brud/
 32 J Fred och Kjærlighed at føre resten ud.

O seer hvor Engel-mild/ hvor prydefuld och hældig/
 Hvor kysk och ære-rig/ dog venlig och lemfældig/
 Hun er/ den skønne Møe. Hvad kand J andet nu/
 36 End der at finde lyst i Hjerte Sjæl och Hu?
 Hun hun foruden svig med hviden haand bekræfter/
 At hun i lyst och nød sin Sjæl til eders hæfter/
 Och vil til bleegen Død af hjertet elske ret.
 40 O siger hende tak/ och fafner hende tæt.
 Af hendes Pærle-nafn anledning J kand tage/
 J veed vel/ hvoor mand det med Pærler bør at mage:
 Mand dennem bør. Dog see/ min per/ forløb ey dig/
 44 At vores Jomfru-kjøn ey skal forterne sig.
 Men eder/ smukke Brud/ ey derfor bør at grue/
 Thi det ey paa sig har for vingen af en Flue.
 Jeg mangen Pige veed/ endog hun tier qvær/
 48 Som vilde vel/ at det med hende var saa nær:
 Hun gjerne det antoeg/ och holdte det for ære/
 For slig en ærbar Mand en Qvindes sæt at bære.
 Men det var eders lod: En anden det ey fik
 52 Som eder var bestemt. Det efter ynsk tilgik.

Velan/ udvalde Par/ Jeg derfor ynsker Lykke.
 Fuldbyrder gladelig hvad Himlen vil samtykke.
 Vdbreder eders huus/ och blifver stille ved.
 56 J tuetig Kjærlighed och fast bestandig Fred.
 A. Bording.

17.

[1]

Det lykkelige Par/
 Hans Kongl. Maytz. til Danmark och Norge etc.
 velbetroede Land-Foged ofver Ferroe
 Severin Pedersøn/
 och
 Christine Johansdaatter
 Krudmeyer.